

Ordføreren (Drejjer): Under Overveielien af det foreliggende Lovforslag har Udvalget naturligviis taget Hensyn til det Spørgsmaal, der i Almindelighed kunde reises om Hensigtsmæssigheden af, at en enkelt Klasse af de Veie, for hvilke der ikke hidtil findes nogen almindelig gjældende Lovbestemmelse, behandles uden Forbindelse med de øvrige Veie, som ere i samme Tilfælde. I Betænkningen har Udvalget allerede omhandlet dette Spørgsmaal, men er kommet til det Resultat, at eftersom Sagen nu engang er stillet, Spørgsmaalet helst maatte forbigaaes ved denne Leilighed, og at man gjorde rettest i at tage imod, hvad der nu var at faae, nemlig en Ordning af den enkelte Klasse, i Haab om, at den øvrige Deel, naar først dette var afgjort, vil komme under Overveielse og Afgjørelse. Den Deel, som ikke er medtagen, og hvortil der er sigtet, er jo de Veie, som ere til almindelig Færdsel, men dog ikke ere optagne blandt Kommunernes offentlige DIVEIE, og derfor henligge uden Tilsyn, og uden at der er noget lovhjemlet Middel til at faae dem udbedrede, naar det behøves. Det er vistnok af stor Vigtighed, at det Fornødne ogsaa med Hensyn til disse Veies Istandsættelse og Vedligeholdelse bliver ordnet; men jeg skal dog strax udtale den personlige Anskuelse, at det maaskee mere ligger i en mindre rigtig Opfattelse af de allerede gjældende Bestemmelser, angaaende Veivæsenet, at det Fornødne angaaende de omhandlede Veie ikke allerede er ordnet, idet jeg antager, at de gjældende Bestemmelser egentlig allerede indeholde Hjemmel til, at Communalbestyrelserne kunne tage sig af dem. Jeg troer nemlig, at Communalbestyrelserne efter de allerede gjældende Bestemmelser burde optage alle de Veie paa Regulativerne, der ere til almindelig Brug og ligge aabne for Alle og Enhver, men saaledes at de gjør den fornødne Forstjæl med Hensyn til Behandlingen, og, hvis dette er rigtig, kunde det maaskee ogsaa være et Spørgsmaal, om Sagen ikke for disse Veies Vedkommende endogsaa kunde ordnes uden en ny Lovbestemmelse. Men er dette

ikke Tilfældet, maa det rigtignok ansees for særdeles ønskeligt, at Regjeringen vil tage denne Sag i sin Haand, og jeg tør haabe, at den ærede Indenrigsminister vil udtale sig om dette Spørgsmaal. Efter disse almindelige Bemærkninger skal jeg gaae over til de Forslag, der høre til det Affnit, som nu er under Behandling. Jeg skal ikke gennemgaae hvert Endringsforslag; jeg troer, at Betænkningen indeholder de fornødne Antydninger af, hvorledes Udvalget er kommet til disse Forslag. Der er kun nogle enkelte af dem, som jeg allerede strax specielt skal omtale med et Par Ord. Naar der under Nr. 4 til § 3 er foreslaaet en Tilføining med Hensyn til det Tilfælde, at en Communalbestyrelse i sin Flerthed er interesseret i den paagjældende Veie, og derfor ikke kan overtage Bestyrelsen af Veisagen, saa er man gaaet ud fra, at det Simpleste i et saadant Tilfælde vilde være, at Sagen overdroges til en Nabocommunalbestyrelse. Man kan vel mene, at det Tilfælde vil være saare sjældent, hvor en Flerthed af et Sogneforstanderstabs Medlemmer ere interesserede i Veisagen, men jeg troer ikke, at det tilsigtede Tilfælde vil indtræffe saa meget sjældent. Det vil kunne hændes paa forskjellige Steder, og hvis man saa ikke faaer en yderligere Bestemmelse, men lader den staa simpelthen, som det staaer i Lovforslaget, at de af Communalbestyrelsens Medlemmer, der ere interesserede i Sagen, ikke kunne deeltage i Forretningen, vil man i et saadant Tilfælde være uden Middel til at faae Sagen fremmet. Forslagene under Nr. 2 og 3 til § 5, der indeholde en Omredaction af de 2 første Nummere i denne Paragraph, har man stillet, fordi der syntes at være en Mangel ved den Formulering, der findes i Lovforslaget; navnlig er det idetmindste af en Deel af Udvalgets Medlemmer bestræget, at Bestemmelsen i Nr. 1 i § 5, hvori det hedder, at Opgielsen skal indeholde, hvem der er berettiget til Veienes Afbenyttelse o. s. v., let, naar den forblev uforandret, kunde give Anledning til Misforstaaelse, idet alle øvrige Veie